



SJEĆANJE NA DRAGANA PLAMENCA (1895-1983)

Koncert "Zvijezdo sjajna"

subota, 14. prosinca 2013. u 20 sati

Ansambl Responsorium

Martina Klarić, sopran; Tamara Felbinger Franetović, sopran; Dani Bošnjak, blok flaute;
Ana Benić, blok flaute; Augustin Mršić, viola da gamba; Mario Penzar, čembalo

Program: Ivan Lukačić, Tomaso Cecchini, Vinko Jelić

U predvorju koncertne dvorane bit će otvorena prigodna izložba "Donacija Dragana Plamenca Strossmayerovoj galeriji", u suradnji sa Strossmayerovom galerijom starih majstora Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti. Izložba će se moći pogledati do kraja siječnja.



Fotografija s koncerta Iz hrvatske muzičke prošlosti (HGZ, 19. prosinca 1935.), Arhiv Hrvatskoga glazbenog zavoda. Plamenac je na koncertu dirigirao, izvodio dionicu continua na glasoviru, te sastavio tekstove za programsku knjižicu.

Kada je Plamenac potkraj 1935. u dvorani HGZ-a priredio program *Iz hrvatske muzičke prošlosti*, s djelima Vinka Jelića, Andrije Patricija, Julija Skjavetića, Tomasa Cecchinija i Ivana Lukačića, hrvatskoj se javnosti odjednom pokazalo neslućeno bogatstvo hrvatske renesansne i barokne glazbe. Plamenac je u to doba otkrio više od 30 nepoznatih tiskanih zbirki hrvatskih renesansnih i baroknih majstora, pa je u zanosu zapisao: «Dakle se ipak nije zatro svaki trag domaćem radu i djelovanju na ovom umjetničkom području!» Nastup ansambla Responsorium održat će se u sjećanje na velikog hrvatskog muzikologa i na koncert koji je nepovratno izmijenio zemljovid europske renesanse i baroka...

Ennio Stipčević

Dani Zvonimira Berkovića, održani od 5. do 7. 11. u KIC-u u Preradovićevoj ulici, sadržajan su hommage Berkovićevom autorskom – filmskom, književnom i publicističkom – opusu, no nadasve lucidnom intelektualcu, koji duboko proživljenom kulturom sigurno vodi svoj „prokleti nagon za asocijacijama“ te stvara smjele i elegantne viseće mostove između raznih domena i disciplina, uključujući strastveno i politiku. Prijatelj Zvonimira Berkovića (1928–2009) i Hrvatskog glazbenog zavoda Marko Grčić pronicljivo nam svojim svjedočanstvom i analizom otvara misaone dubine i zavodljivu draž Berkovićevih vratolomija, koje trajno inspiriraju djelatnost HGZ-a u čijem je ravnateljstvu Berk bio sve do svoje smrti. Sugestivan uvod može biti i Berkova rečenica koju Bosiljka Perić-Kempf u knjizi Berkovićevih tekstova *O glazbi*, koju je priredila, ističe kao njoj najdražu: „Mozart je kao mrtva zvijezda. Zvijezda je mrtva, ali njezina svjetlost još putuje k nama.“

ZVONIMIR BERKOVIĆ I KONZERVATIVNI MODERNIZAM

Zvonimir Berković, kao što dobro znaju svi koji su ga poznavali, imao je tri glavne strasti, politiku, muziku i film, i jednu pozadinsku, ali ne manje važnu, nogomet. Za cijeloga njegova svjesnog života sve ih je obilježavala, pokraj onoga što su bile same po sebi, izrazita frustracija: *političku sferu* razdirale su konflagracije fašizma, nacionalsocijalizma i boljševizma, što su ih na našem području oličavali Ante Pavelić i Josip Broz Tito, koji su bili diktatori, i, u modernoj povijesti, Franjo Tuđman, izrazito autoritaran ratni i politički vođa; *muziku*, kojoj je domaći simbol zagrebački Biennale, zahvatila je tako duboka preobrazba da je Adorno čak modernističkoga Stravinskog, u usporedbi s progresivnim Schönbergom, optužio za kulturalni pasatizam kad je riječ o *Posvećenju proljeća*; *film*, sve do njegova *Ronda* povezan s velikom književnošću i redateljskim ličnostima, naglo se preobražavao od velike umjetnosti, u svojim najvišim dosezima, u jeftinu zabavu ili skupu konfekciju; *nogomet*, napose domaći, u doba depresije odušak slobode za mase potištenih ljudi, pretvarao se u savez igračkih ergela sportskih poduzetnika. Ni jedno, dakle, od njegovih omiljenih područja nije bilo pošteđeno od nove povijesne tektonike. On sâm, na neki način, čitava je života ostao neka vrsta *apatrida*: rodio se u Beogradu i osnovnu školu pohađao u Kraljevu, kad se Srbija našla pod njemačkom okupacijom; seli se u ustašku NDH, koja živi i propada pod njemačkom i talijanskom okupacijom; nastavlja školovanje u Titovoj Jugoslaviji, s kojom se, osobito zbog njezina rigidnoga poratnog režima, više nikada nije srodio; svoj kraj dočekuje u Tuđmanovoj Hrvatskoj, koju razjeda fatalna kombinacija nesposobnosti i ekstremne korupcije i koju je on, u knjizi nadahnutih eseja, nazvao *Diletantijom*. Zvonimir Berković, kad je posrijedi politički i kulturni okoliš u kojem se zatekao, imao je osjetljivost seizmografa i analitičku sposobnost seizmologa: pretvarao je u esejističke uvide najfinija podrhtavanja tla. Kad se analiziraju njegovi, možda najvažniji, doprinosi filmu, sjajni scenarij za Tanhoferov *H-8...* i *Rondo*, vidjet će se da Berkovića, koliko i situacije što se stvaraju u interakciji među njegovim likovima, zanima temeljna struktura koja ih unaprijed generira: bio je, gotovo, opsjednut *formom*. Usprkos obilju kritičkih i esejističkih tekstova, on nikada nije, makar i za vlastitu upotrebu, razvio neku teoriju glazbene i filmske umjetnosti, premda je, s obzirom na svoje izrazito spekulativne sposobnosti, to mogao učiniti. Pa ipak bi se iz njegovih spisa dao izlučiti cijeli niz načelnih uvida teorijske vrijednosti: najvažnijim mi se čini, skriveno među drugima, njegovo *učenje o formi*. Kad se, naime, ozbiljno pročitaju njegovi spisi u kojima se raščlanjuje glazba ili film, odmah će se uočiti stanovita skeptična distancija prema aktualnom stanju stvari koju je suviše lako otpisati kao puki konzervativizam: njegova uvjerenja, koja kao da obilježava žal za starim redom, supostoje sa svijetom njegove modernističke imaginacije i s istinskom otvorenošću njegova spekulativnog duha, pa bismo ga, možda, mogli označiti oksimoronom: *konzervativni modernist*. Prije svega, on je gajio, na temelju vlastitoga bolnog iskustva, odbojnost prema nekim aspektima modernizma, jer je smatrao da se tim pojmom mogu obuhvatiti dvije njegove najubojitije manifestacije u 20. st., tj. boljševizam i nacifašizam, jer su oba u programu imala stvaranje *novoga čovjeka*. Drugo, i u tekstovima i u razgovorima, iznosio je razboritu ideju da svježina, koliko god kratkotrajna, svake inovacije ovisi o njezinu polemičkom odnosu s prethodnim, dobro utvrđenim, stanjem, i da novo bez staroga nema nikakva intelektualnog i emocionalnog značenja. Zato je samo prividno danas nerazumljivo njegovo divljenje Stjepanu Šuleku i obrana učiteljeva djela od napada, vjerojatno opravdanog, kritičara Kirila Makedonskog kao *kozmpolita* i *eklektika*. On tu, naime, više brani načelo nego skladatelja, premda smatra da je Šulek, modificirajući tradiciju, dublje modernizirao glazbeni izraz nego što to čini avangarda. Nisam siguran da li će se ovaj Berkovićev sud održati, ali to nije ni važno: on, ako i ne izražava općeprihvaćeno stanje stvari, pomaže da se razumije Berkovićeva stvaralačka logika: gnušao se apsolutne slobode u umjetničkom stvaralaštvu jer ono, po samoj svojoj naravi, teži ili prihvaćanju starih forma ili stvaranju novih, ili, u najboljem slučaju, njihovoj kombinaciji, ali je uvijek *neslobodno*. Mi koji smo godinama bili u društvu koje je oko sebe okupljao, u Glazbenom zavodu s Marcelom Bačićem, i u kavanama sa mnom, a zvali smo ga *Berkovim salonom*, znaju koliko je on bio sposoban od nekoga aktualnog poticaja načiniti temu, najčešće u obliku kontroverzije, čime bi odmah u svojim sustolnicima razbudio dijaloške strasti, poput majeutičara. Mislim da se u književnosti, između golemoga broja autora što ih je poznao, najviše identificirao s Plutarhom i njegovim *Usporednim životopisima* i s Montaigneom i njegovim *Esejima*: od prvoga je učio raspoznavati sličnosti i razlike među važnim ličnostima naše povijesti i aktualne politike, a od drugoga što većoj slobodi, tj. neovisnosti o vladajućim općim mjestima, u shvaćanju onoga što je trajno, i u dobru i u zlu, u kaosu aktualnosti. Cijenio je dva moderna političara, Winstona Churchilla i Charlesa de Gaullea, jer su ujedinjavali dvije, naoko oprečne, sposobnosti: dar za donošenje odluka i moć da se, naknadno, intelektualno, na najvišoj razini, analiziraju njihove posljedice. U našoj sićušnoj nedavnoj političkoj povijesti najviše je cijenio Vladka Mačeka jer je posljednji, u *demokratskom* nadmetanju u Kraljevini Jugoslaviji, ipak 1939., što god se o tome mislilo, uspio isposlovati Banovinu Hrvatsku, koju je srušio Drugi svjetski rat i koju su naslijedile dvije *diktature*, Pavelićeva NDH i Titova Jugoslavija. Berković je često sebe nazivao hrvatskim nacionalistom, ali oni što su ga poznavali znaju da to nije imalo nikakve veze s uobičajenim, i odbojnim, značenjem te sintagme: on se smatrao pobornikom Hrvatske koja još ne postoji i kojoj je, kao moralnom idealu, uvreda gotovo sve što se zbiva u današnjoj Hrvatskoj. Njegovi su nam filmovi danas, manje-više, dostupni, i pobuđuju sve jače divljenje, dok njegove najvažnije tekstove možemo čitati u njegovim knjigama. No, sâm je Zvonimir Berković, kao jedan od još malobrojnih majstora dijaloga, zapravo nenadomjestiv. Barem meni.

IZVJEŠTAJ SA SKUPŠTINE

U petak, 22. studenoga 2013., na blagdan sv. Cecilije, zaštitnice glazbe, održana je redovna godišnja skupština članova Hrvatskoga glazbenog zavoda za 2012. godinu. Skupštini je prisustvovalo 40 članova, a predsjedavala je mr. Naima Balić.

Predsjednik HGZ-a prof. Marcel Bačić na početku je pozdravio skupštinu prigodnim riječima, ukratko se osvrnuo na razdoblje između dviju skupština te zahvalio suradnicima i institucijama koje su financijski pomogle rad HGZ-a.

Izvješća ravnateljstva za 2012. i 2013. godinu nazočnima su podijeljena u pisanom obliku. Financijsko izvješće za 2012. pročitao je mr. Josip Šaban, a izvješće nadzornog odbora pročitao je njegov predsjednik dr. Ivan Mirmik. Nakon kraće diskusije prihvaćena su sva izvješća, kao i plan za 2014. godinu.

Na skupštini je potvrđen reizbor članice ravnateljstva i potpredsjednice dr. Eve Sedak, dok i dalje traju mandati ostalim članovima ravnateljstva: predsjedniku ravnateljstva prof. Marcelu Bačiću, potpredsjednici mr. Naimi Balić, tajniku ravnateljstva prof. Ljubomiru Gašparoviću, Sandi Božić, akademiku Nedjeljku Fabriju, dr. Snješki Knežević, Seadeti Midžić, maestru Tonku Niniću, dr. Stjepanu Plavecu, mr. Josipu Šabanu i prof. dr. sc. Boženi Šarčević. Nakon mnogo godina predanog rada ing. Mladen Filjak se zahvalio na članstvu u ravnateljstvu, a skupština ga je na prijedlog prof. Bačića proglasila počasnim članom. Za novog člana ravnateljstva izabran je prof. Mladen Janjanin, pijanist i profesor Muzičke akademije.

Pod točkom razno odlučeno je da godišnja članarina za 2014. iznosi 100,00 kn, a za umirovljenike, studente te članove društvenih ansambala 50,00 kn.

IZ NAŠEG ARHIVA PRED JAVNOST

Nije nam poznato u kojem je dijelu raskošne kuće u današnjoj Strossmayerovoj ulici br. 26, jedne od dvije koje je krajem 19. stoljeća za veleposjednika Jurja Ružića na Piramidi u Sušaku projektirao ugledni arhitekt Julije Stanisavljević, stanovala obitelj tada kotarskog predstojnika na Sušaku, Kolomana pl. Matačića, pa onda možemo samo pretpostaviti sa kojega je prozora njegov najmlađi sin Lovro, rođen ovdje 14. veljače 1899. godine, ugledao svoju „prvu sliku“: divan sunčan dan, Kvarner i male brodiće s jedrima. No upravo je takav dan i takav prizor bilo moguće doživjeti u četvrtak 7. studenoga kada je u dvije sobe na sjeverozapadnoj strani prvoga kata toga reprezentativnog zdanja otvoren stalni postav izložbe o životu i radu velikog dirigenta. Bio je to rezultat dogovora započetih prije nekoliko godina i na inicijativu tadašnjeg predsjednika Upravnog odbora *Fonda Lovro & Lilly Matačić*, maestra Vladimira Benića i predstavnika *Zaklade Dr. Viktor Ružić* osnovanoj ugovorom između Rotary kluba Rijeka i Goica V. Ruzia iz Švicarske, nasljednika nekad politički i gospodarski nadasve utjecajne obitelji Ružić. Sporazum kojim se *Fondu L. & L. Matačić* „na neodređeno vrijeme“ ustupa prostor u kojemu će „urediti stalnu spomen izložbu sa predmetima koji prate životni i radni put Maestra Matačića“, prigodom otvorenja izložbe potpisali su današnji tajnik *Fonda* Josip Nalis i ravnatelj *Zaklade* Dominik Sabljar. A spomenuti „predmeti“, uz 20 izložbenih panoa čije je replike do danas osim u zemlji vidjela publika i u mnogim europskim gradovima poput Praga, Beča, Ljubljane ili Berlina, za tu su svečanu prigodu uključili i najreprezentativnija odličja, nagrade i priznanja iz Matačićeve bogate ostavštine pohranjene u arhivu Hrvatskoga glazbenog zavoda.

Matačićeve spomen sobe u sušačkoj rodnoj kući tako su postale prva stalna adresa velikog maestra, europskog građanina i svjetskog putnika.

(E. S.)

UZ 150. ROĐENDAN MILKE TRNINE (19. 12. 1863. – 18. 5. 1941.)

Hrvatski glazbeni zavod se pridružuje obilježavanju 150. godišnjice rođenja Milke Trnine, po svojoj prilici najveće pjevačice s naših prostora, fotografijom na kojoj Trnina sudjeluje kao kuma barjaka na proslavi 75. godišnjice Hrvatskog pjevačkog društva „Kolo“. Fotografija je snimljena 7. lipnja 1938. godine, na Mažuranićevom trgu. Svećenik koji je posvetio barjak (lijevo) bio je dr. Lovro Radičević, izaslanik pokrovitelja nadbiskupa Alojzija Stepinca, a Trnina za barjak veže „prekrasnu vrpču“, kako su to opisali kroničari „Kola“.

Milka Trnina bila je tada profesorica na Muzičkoj akademiji i članica njezina senata, u kojem je bio i Blagoje Bersa. U svojem dnevniku 1926. godine Bersa piše da je Trnina „jedina sposobna“ od svih članova senata, no na drugom mjestu, gdje govori o istoj temi, ovako karakterizira Trninu: „inteligentna dama, ali totalno bezkorisna, nijemi monument jedne prošle slave i veličine.“ (B. Bersa: *Dnevnik i Uspomene*, Zagreb: HGZ, 2010).

Trninu su uz zgradu HGZ-a jamačno vezale lijepe uspomene, jer je upravo u našoj dvorani prvi puta javno nastupila, još kao učenica 1879. godine.



Fotografija potječe iz albuma „Kola“, sačuvanog zahvaljujući posljednjem tajniku tog društva Većeslavu Zrncu, a koji smo nedavno dobili dobrotom njegove kćeri prof. Vesne Lopine.

HRVATSKI GLAZBENI ZAVOD
10000 Zagreb, Gundulićeva 6
TAJNIŠTVO: 48 30 833, fax: 48 30 701
hgz@hgz.hr
KNJIŽNICA: 48 30 824
knjiznica@hgz.hr
ponedjeljak, sri. i pet. 11–14, sri. 16–20 sati
BLAGAJNA: 48 30 822, blagajna@hgz.hr
ponedjeljak–petak 11–14 i 19–20 sati
i jedan sat prije početka koncerta

VELIKA DVORANA HRVATSKOGA GLAZBENOG ZAVODA

KONCERTNA SEZONA CLXXXVII (2013 / 2014)

PROSINAC

www.hgz.hr
hgz@hgz.hr

SRETAN BOŽIĆ I
SRETNU NOVU
GODINU ŽELE
VAM ČLANOVI
RAVNATELJSTVA
I DJELATNICI
HGZ-a!

UREDNIČE:
Nada Bezić
Seadeta Midžić

ZA IZDAVAČA:
Marcel Bačić

nedjelja, 1. XII. u 11 sati

GLAZBENA ŠKOLA VATROSLAV LISINSKI
Koncert učenika Gudačkog odjela

nedjelja, 1. XII. u 19 sati

UDRUGA DIAPASON | Festival
D. Golčić, *oboa*; D. Brozić, *klarinet*; Ž. Perišić, *fagot*;
B. Harkay, *rog*; M. Graziani, M. Maras, *violine*; L.
Brnadić, V. Peljhan, K. P. Pustički, *viola*; A. Chelfi,
J. Chelfi, B. Pustički, *violončela*; N. Bobetko,
kontrabas; F. Fak, Z. Ivančić, V. Krpan, *klavir*
Beethoven, Šulek, Schubert, Brahms
BESPLATNE ULAZNICE ZA ČLANOVE HGZ-A

utorak, 3. XII. u 20 sati

ZAGREBAČKI KVARTET
Sergej Evseev, Davor Philips, *violine*; Hrvoje
Philips, *viola*; Martin Jordan, *violončelo*
Seletković, Beethoven, Šostakovič

srijeda, 4. XII. u 20 sati

GUDAČKI KVARTET RUCNER
Godišnja doba – Zima
Promocija CD–a *Divno je baviti se glazbom*
Gosti: Peter & Mady Soave, *bandoneon i harmonika*;
Ana Rucner, *violončelo*; Mario Rucner, *viola*
Piazzolla, Uhlik, Herceg
BESPLATNE ULAZNICE ZA ČLANOVE HGZ-A

subota, 7. XII. u 20 sati

KONCERTNA DIREKCIJA ZAGREB
Molto cantabile 2
Hommage à Dragica (Carla) Martinis
Valentina Fijačko, *sopran*; Mario Čopor, *klavir*
Zajc, Hatze, Pejačević, R. Strauss
ODREĐENI BROJ BESPLATNIH ULAZNICA ZA ČLANOVE
HGZ-A

nedjelja, 8. XII. u 11 sati

GLAZBENA ŠKOLA VATROSLAV LISINSKI
Koncert učenika Puhačkog odjela

nedjelja, 8. XII. u 20 sati

MUZIČKA AKADEMIJA U ZAGREBU *Virtuoso*
Ad libitum 1
Ivor Horvatić, *gitara*; Lovre Marušić, *klavir*; Ivan
Mučić, *trombon*; gosti: Iva Kovač, *flauta*; Nikolina
Ljiljak, *klavir*; Ivan Šverko, *harmonika*
Mendelssohn, Barrios, Rodrigo, Taktakishvili,
Lindberg, Crespo
BESPLATNE ULAZNICE ZA ČLANOVE HGZ-A

ponedjeljak, 9. XII. u 20 sati

HRVATSKI KOMORNI ORKESTAR
Dirigent: Josip Nalis, solisti: Ivana Lazar, *sopran*;
Pavao Mašić i Ante Knešaurek, *čembalo*
Bach, Scarlatti, Knešaurek, Dittersdorf
ODREĐENI BROJ BESPLATNIH ULAZNICA ZA ČLANOVE
HGZ-A

utorak, 10. XII. u 20 sati

HRVATSKI GLAZBENI ZAVOD
(Podrumska dvorana)
Radionica utorkom
Help! (1965.)
Voditelj: Tihomir Petrović
ULAZ SLOBODAN

srijeda, 11. XII. u 20 sati

HRV. DRUŠTVO GLAZBENIH UMJETNIKA
Zagrebački umjetnici zagrebačkoj publici
Ida Gamulin, *klavir*; Doris Šarić Kukuljica,
recitator; Hrvatski gudački kvartet
Pejačević
BESPLATNE ULAZNICE ZA ČLANOVE HDGU-A I HGZ-A

četvrtak, 12. XII. u 20 sati

HRVATSKO DRUŠTVO SKLADATELJA I CANTUS
Skladateljska večer Sanje Drakulić
Koncert u povodu 50. rođendana

petak, 13. XII. u 20 sati

GLAZBENA ŠKOLA RUDOLF MATZ
Božićni koncert učenika

subota, 14. XII. u 20 sati

HRVATSKI GLAZBENI ZAVOD
Glazbeni podij HGZ-a – *Zvijezdo sjajna*
Koncert u sjećanje na Dragana Plamenca
Ansambel *Responsorium*: Martina Klarić,
Tamara Felbinger Franetović, *soprani*; Dani
Bošnjak, Ana Benić, *blok flaute*; Augustin
Mršić, *viola da gamba*; Mario Penzar, *čembalo*
Lukačić, Cecchini, Jelić
POPUST ZA ČLANOVE HGZ-A

nedjelja, 15. XII. u 11 sati

GLAZBENO UČILIŠTE ELLY BAŠIĆ
Božićni koncert učenika

nedjelja, 15. XII. u 20 sati

HRVATSKI BAROKNI ANSAMBL
Gloria
Akademijski zbor "Ivan Goran Kovačić", dirigent
Saša Britvić; solisti: Marija Kuhar Šoša, Martina
Klarić, *soprani*; Helena Lucić Šego, *mezzosopran*
Telemann, Vivaldi
ODREĐENI BROJ BESPLATNIH ULAZNICA ZA ČLANOVE
HGZ-A

ponedjeljak, 16. XII. u 20 sati

HRVATSKI GLAZBENI ZAVOD
Božićni koncert ansambala HGZ-a
Društveni orkestar – Društveni komorni
ansambel – Društveni zbor – Big Band
BESPLATNE ULAZNICE ZA ČLANOVE HGZ-A I HDGU-A

utorak, 17. XII. u 19.30 sati

HRVATSKI GLAZBENI ZAVOD
(Podrumska dvorana)
Muzički lektorij
Marcel Bačić: *Notacija i interpretacija*
ULAZ SLOBODAN

utorak, 17. XII. u 20 sati

HRVATSKO DRUŠTVO GLAZBENIH I
PLESNIH PEDAGOGA
Svečani koncert
Zagrebački liječnici pjevači, dirigent L. Bergovec;
A. Mirković, *violina*; A. Dunjko, *sopran*; S.
Bilić, *klavir*; Puhački kvintet Muzičke akademije;
Komorni sastav Glazbene škole Ferdo Livadić
Samobor; U. Tolj, *voditeljica*
Matz, Sarasate, Papandopulo, Lehar, Liszt, Ibert,
Šostakovič

srijeda, 18. XII. u 20 sati

GLAZBENA ŠKOLA BLAGOJE BERSA
Božićni koncert učenika

četvrtak, 19. XII. u 20 sati

GLAZBENA ŠKOLA IVAN ZAJC
Božićni koncert učenika

petak, 20. XII. u 20 sati

KOMORNI ZBOR IVAN FILIPOVIĆ
Svečani koncert u povodu 15. obljetnice –
American Dream
Dirigent: Goran Jerković
Lauridsen, Whitacre, Gjeilo

subota, 21. XII. u 20 sati

ŽIDOVSKA KULTURNA SCENA BEJAHAD U
ZAGREBU
Srpsko jevrejsko pevačko društvo Braća Baruh;
Jevrejski kamerni orkestar iz Beograda; dirigent
Stefan Zekić; M. Mendelson, *violina*; M.
Babić, *klavir*; N. Đurica, *klarinet*; I. Profaca,
mezzosopran
Prokofjev, Čajkovski, Mendelssohn, Rahmanjinov,
Mokranjac, Vinaver, Vujić, Levri, Harlap,
Finkelstein

nedjelja, 22. XII. u 20 sati

GLAZBENA ŠKOLA PAVAO MARKOVAC
Božićni koncert učenika

subota, 28. XII. u 20 sati

UDRUGA NOVA BUDUĆNOST
Koncert u povodu 20. godišnjice rada
Dorotea Racz, *violončelo*; Dmitry Samogray,
klavir
Liszt, Brahms, Ginastera, Piazzolla